

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №75

Гр.София., 27.05.2019г.

Апелативен Специализиран Наказателен съд , втори въззивен състав в закрито съдебно заседание на 22 май през две хиляди и деветнадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДИМЧО ГЕОРГИЕВ
ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

като разгледа докладваното от съдия Росенова в.н.ч.д.№ 234/2019 г. по описа за 2019 г., намери за установено следното :

Производството е по реда на чл. 345 НПК.

Образувано е по протест на СП и въззивна жалба на защитника на подс.М. В. П. против определение от 30.04.2019г., постановено по реда на чл. 270 НПК, по н.о.х.д.1590/2019г.,СНС, 14състав.С атакуваното определение е изменена мярката за неотклонение на подс.Ц. К. Ч. от „домашен арест „ в „подписка.По отношение на подс. М. В. П. е оставена без уважение молбата за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража „ в по – лека .

СП протестира мярката за неотклонение на подс. Ц. К. Ч. като излага обстоятелни съображения против определението като неправилно и незаконосъобразно.Излагат се аргументи,че определената мярка за неотклонение не отговаря на целите визирани в чл.57 НПК и е в разрез с критериите визирани в чл. 56 ал.3 НПК.Необосновани ,според държавното обвинение, са доводите на съда за влошено здравословно състояние и изтекъл значителен срок на задържане.Това е така , защото не са съобразени кумулативните предпоставки на чл. 63 ал.1 НК, а също така реална опасност подсъдимата да извърши престъпление.Тази опасност, според държавното обвинение, произтича от тежестта на извършеното престъпление и предвиденото за него наказание като съществува и реалната опасност да се укрие. Прокурорът намира ,че така определената мярка не е съобразена и с предпоставките на чл.56 ал.3 НК.Това са обществената опасност на престъпленията, за които има обвинения, начина на извършването им, отсъствието на доказателства че няма да се укрие, както и опасност да повлияе на свидетели и вещи лица, като това поражда и опасности от извършване на други престъпления.Излага доводи ,че срока на задържане на подсъдимата е разумен тъй като е продължил не повече от 6 месеца и делото се намира в съдебна фаза.Посочва,че здравословното състояние на подсъдимата не е ново обстоятелство тъй като представената медицинска документация е с по – далечна давност и от преди 2013 г.Предлага да бъде отменено определение по отношение на подс. Ч. ,в частта с която е изменена мярката от „домашен арест“ в „подписка“.

Въззивната жалба на подс.М. П. подадена ,чрез защитника му, обжалва определението в онази част ,с която се потвърждава мярката му „задържане под стража.В жалбата се посочва,че не се оспорват кумулативните и законови предпоставки на чл. 63 НПК за налагане на най – тежката мярка, а се предлага да бъдат обсъдени хуманните критерии на ЕКПЧ и практиката на ЕСПЧ по отношение на правото на свобода и сигурност на всеки европейски гражданин.Предлага съдът да спази задължението за преценка на пропорционалността на мярката с предвидената в закона цел и необходимостта от най – тежката мярка , и дали целите по чл. 57 НПК не могат да бъдат постигнати с друга по – лека мярка.Според защитата срока на продължаването на „задържане под стража „ се явява репресивна мярка , аналогична на наказание за извършено престъпление.Защитата намира ,че към този момент е необходимо да се даде превес на личният над обществения интерес ,което може да се постигне с по – лека мярка , но равностойна на задържането ,а именно „домашен арест „. По нататък в жалбата си защитата счита ,че продължилото задържане на подсъдимия в рамките на шест месеца е било в обществен интерес,защото е дало възможност на обвинението да събира доказателства в полза на обвинителната си теза и да отнеме възможността на подс. П. да заличи следите от престъплението, да се укрие или да извърши друго престъпление. От друга страна изтъква ,че другите подсъдими са сключили споразумение ,което елиминира опасността П. да влияе върху крайния изход на делото.Предлага ако съдът приеме, че изложените аргументи са достатъчни и основателни да измени мярката за неотклонение на подс. П. от „задържане под стража „, в по – лека.

Апелативният Специализиран Наказателен съд като съобрази доводите в протеста и жалбата, данните по делото и провери изцяло съдебния акт намери за установено следното :

Частният протест срещу определението по отношение подс. Ц. К. Ч. е основателен.В производството пред първоинстанционния съд по реда на чл. 270 НПК не са представени нови доказателства,които да обосновават необходимостта от изменение на мярката за неотклонение от „домашен арест „, в по – лека такава. Действително подсъдимата не е осъждана , но обществената опасност от предявеното обвинение за престъпление по чл. 354а ал.2 вр. ал.1 НК и по чл. 321 ал.3 т.2 вр. ал.2 НК не е намаляла.При определяне на мярка за неотклонение „Домашен арест „, на 8.11.2018 г са взети предвид здравословното състояние и възрастта на подсъдимата.Срокът на изпълнение на тази мярка ,която е равностойна на „ задържане под стража,, е продължила близо шест месеца ,а досъдебното производство е приключило и делото внесено в съда . Без да съществува опасност от укриване тъй като подсъдимата е с установена по делото самоличност и постоянен адрес на местоживеене , опасността от извършване на престъпление не е отпаднала . С мярка за неотклонение „ домашен арест „, подсъдимата може да полага адекватни грижи за здравето си в домашни условия, при необходимост от посещение на лечебно заведение със разрешението на органите на полицията. В този смисъл въззивният съд намери ,че определението по отношение на подс. Ц. К. Ч. е необосновано и по същество неправилно,поради което следва да бъде отменено.

Неоснователна е въззивната жалба на подс. М. П..Въззивният съд споделя изложените доводи от защитата за „хуманните критерии на ЕКПЧ и практиката на ЕСПЧ по отношение на правото на свобода и сигурност на всеки европейски гражданин „ , но следва да бъдат съобразени и предпоставките визирани в чл. 63 НПК за да бъдат постигнати целите визирани в чл. 57 НПК .По отношение на подс. П. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража „ на 1.11.2018 г,защото не само има обвинение за две умишлени престъпления,за които се предвижда наказание „лишаване от свобода „, но съществува и реална опасност да извърши престъпление. Правилно са обсъдени тези обективни данни за подс. П. от първоинстанционния съд. Подсъдимият е осъждан два пъти,като инкриминираните в настоящето производство деяния са извършени в изпитателния срок на предходните осъждания. След изтичане на шест месеца от принудителното ограничаване на подсъдимия от свободно придвижване са налице кумулативни позитивни предпоставки за съществуване на реална опасност от извършване на престъпление ,а именно предходни осъждания,като едното от тях е за престъпление по чл. 354 а ал.2 НК.Тези обстоятелства са правилно отчетени от първоинстанционния съд, поради което определението в тази част е правилно .

Водим от горното и на основание чл.345 ал.1 НПК Апелативен Специализиран Наказателен съд 2 въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

Отменя определение от 30.04.2019 г. в частта,с която е изменена мярката за неотклонение на подс. Ц. К. Ч. от „домашен арест „ в „ подписка „.

Потвърждава определението по отношение на подс. М. П. .

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.